

Sygn. akt. II Ca 347/13 II Cz 316/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Jankowska - Kocon

Sędziowie: SO Aurelia Pietrzak

SO Tomasz Adamski (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Tomasz Rapacewicz

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2013 roku w Bydgoszczy

na rozprawie

sprawy z wniosku B. G.

z udziałem: S. S. (1), K. S., A.

W., W. G.

o zniesienie współwłasności

na skutek apelacji wnioskodawczym oraz zażalenia uczestników: S.

S., K. S., A. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 grudnia 2012 roku

sygn. akt II Ns 397/12

postanawia:

I. oddalić apelację;

II. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 3 (trzecim) i zasądzić od B. G. i W. G.

1

solidarnie na rzecz S. S. (1), K. S.,

A. W. kwotę 3.650 zł (trzy tysiące sześćset

pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. zasądzić od B. G. i W. G.

solidarnie na rzecz S. S. (1), K. S.,

A. W. kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście)

tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

IV. oddalić wnioski uczestników S. S. (1), K.

S., A. W. o zasądzenie kosztów

postępowania zabezpieczającego.

Na oryginale właściwe podpisy.

II Cz 316/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek B. G. przy uczestnictwie S. S. (1), K. S., A. W. i W. G. o zniesienie współwłasności (pkt 1), nakazał B. G. i W. G. wydanie samochodu osobowego O. (...) o nr rej. (...) S. S. (1), K. S., A. W. (pkt 2), a kosztami postępowania, w tym kosztami o wydanie samochodu, obciążył uczestników w zakresie przez nich poniesionym (pkt 3).

Sąd I instancji wskazał, że samochód O. (...), którym władali B. G. i W. G. stanowi własność S. S. (1), K. S. i A. W., zaś żądanie ustalenia, iż współwłaścicielką tego pojazdu jest także B. G. jest nieuzasadnione. W tej sytuacji sąd I instancji oddalił wniosek B. G. o zniesienie współwłasności (skoro nie jest współwłaścicielem) i nakazał wydanie pojazdu jego właścicielom. O kosztach sąd orzekł zgodnie z ogólną regułą ponoszenia kosztów postępowania nieprocesowego (art. 520 § 1 kpc), uznając że zainteresowani winni je ponieść we własnym zakresie.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania wnieśli uczestnicy S. S. (1), K. S. i A. W. domagając się jego zmiany poprzez zasądzenie na ich rzecz od B. G. i W. G. kwoty 3.650 zł i zarzucając sądowi naruszenie art. 520 § 2 kpc. Uczestnicy wskazali, że uczestnicy postępowania w niniejszej sprawie byli w różnym stopniu zainteresowani wynikiem sprawy i koszty postępowania - w szczególności związane z wytoczeniem powództwa o wydanie rzeczy: opłatą i wynagrodzeniem radcy

1

prawnego, winni ponieść B. G. i W. G. jako przegrywający sprawę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Zgodnie z regułą określoną w art. 520 § 2 kpc jeżeli uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub ich interesy są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z nich w całości. To samo dotyczy kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników.

W ocenie sądu odwoławczego interesy uczestników postępowania: B. G. i W. G. z jednej strony i S. S. (1), K. S. i A. W. z drugiej strony były w sposób oczywisty sprzeczne. Pierwsi władali pojazdem i usiłowali dowieść, że stanowi on współwłasność B. G., drudzy zaś dowodzili, że B. G. nie jest jego współwłaścicielem i żądali wydania samochodu. Sąd uwzględnił w pełni żądania drugiej grupy uczestników, W takiej sytuacji winien był też orzec o kosztach postępowania w oparciu o regułę przewidzianą w § 2 art. 520 kpc. Ta zaś nakazuje zwrócić przegrywającym na rzecz wygranych koszty postępowania, w szczególności koszty już wyłożone przez uczestników.

W niniejszej sprawie S. S. (1), K. S. i A. W. wytoczyli powództwo o wydanie samochodu (I C 2038/11 Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, przekazane później do niniejszej sprawy w oparciu o regulację zawartą w art. 618 § 1 kpc). W ramach tego procesu ponieśli koszty: uiszcili opłatę sądową w wysokości 1.250 zł oraz koszt wynagrodzenia pełnomocnika

będącego radcą prawnym w wysokości 2.400 zł. Koszty te winny zostać im zwrócone przez B. G. i W. G., stąd też koniecznym stała się zmiana

2

rozstrzygnięcia sądu I instancji w punkcie 3 i zasądzenie na rzecz S. S. (1), K. S., A. W. kwoty 3.650 zł od B. G. i W. G. solidarnie.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zażalenie uznał za zasadne i na podstawie przepisów art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie.

Wobec braku wniosku pełnomocnika będącego radcą prawnym w przedmiocie żądania zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego sąd nie zasądził takich kosztów (art. 109 § 1kpc).